

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711215321
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6711215321.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO:36 613 843 proti odporkyni Z. I., nar. XX. X. XXXX,

zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom U. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.057,40 EUR

s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/5/2013-138 zo dňa 25. 11. 2014, takto

r o z h o d o l :

Výrok uznesenia okresného súdu o povinnosti vedľajšieho účastníka

nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 83,34 EUR m e n í tak,

že vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 46,49 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Vedľajší účastník n e m á p r á v o na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a tohto zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške

83,34 EUR, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet jeho právneho zástupcu navrhovateľa.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania voči odporkyni domáhal zaplatenia 1.057,40 EUR s príslušenstvom z titulu nesplnenia povinností odporkyne vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení, ktorú odporkyňa uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 21Ro/306/2011-56 zo dňa 17. 10. 2012, voči ktorému platobnému rozkazu podal vedľajší účastník na strane odporkyne odpor. Následne okresný súd uznesením č. k. 12C/5/2013-72

zo dňa 9. 7. 2013 odpor vedľajšieho účastníka voči platobnému rozkazu odmietol ako podaný neoprávnenou osobou. Na odvolanie vedľajšieho účastníka Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/650/2013-97 zo dňa 30. 10. 2013 zrušil uznesenie okresného súdu

č. k. 12C/5/2013-72 zo dňa 9. 7. 2013, ktorým bol odmietnutý odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu, s tým, že okresnému súd uložil povinnosť vyzvať odporkyňu,

aby uviedla, či sa k podanému odporu proti platobnému rozkazu pripája,

resp., či s ním súhlasí. Po vrátení veci odvolacím súdom okresný súd v intenciách rozhodnutia nadriadeného súdu vyzval odporkyňu, aby táto vyjadrila svoje stanovisko k odporu podanému vedľajším účastníkom a nakoľko odporkyňa na uvedenú výzvu žiadnym spôsobom nereagovala, okresný súd uznesením č. k. 12C/5/2013-105 zo dňa 4. 2. 2014 odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti platobnému rozkazu. Ďalším výrokom citovaného uznesenia okresný súd postupujúc podľa § 147 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 83,06 EUR. Voči uzneseniu okresného súdu

č. k. 12C/5/2013-105 zo dňa 4. 2. 2014 podal vedľajší účastník v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 16Co/536/2013-129

zo dňa 3. 9. 2014 uznesenie okresného súdu vo výroku o odmietnutí odporu

vedľajšieho účastníka potvrdil a vo výroku o trovách konania zrušil s tým, že okresnému súdu uložil znovu rozhodnúť o riadne uplatnených a vyčíslených trovách odvolacieho konania navrhovateľa po preskúmaní ich účelnosti.

Odvolaním napadnutým uznesením teda okresný súd znovu preskúmal navrhovateľom uplatnené trovy odvolacieho konania za dva úkony právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 17. 8. 2013 a vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka

zo dňa 2. 4. 2014), režijný paušál a DPH, pričom dospel k záveru, že hoci mal navrhovateľ v odvolacom konaní plný úspech, keď odpor vedľajšieho účastníka voči platobnému rozkazu bol právoplatne odmietnutý, jeho nárok na náhradu trov konania je dôvodný len čiastočne. Okresný súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania len za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 2. 4. 2014, spolu s režijným paušálom za uvedený úkon a DPH v celkovej výške 83,34 EUR, keď podľa názoru okresného súdu len tento úkon právnej služby bol účelným bránením práva navrhovateľa z dôvodu,

že v nadväznosti na toto vyjadrenie odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu

vo výroku o odmietnutí odporu vedľajšieho účastníka. Preto okresný súd v odvolacom konaní neúspešného vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 83,34 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Pokiaľ ide o uplatnené trovy konania vedľajšieho účastníka, tieto okresný súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal s odôvodnením, že tento nevystupoval v konaní na strane účastníka, ktorý mal procesný úspech vo veci.

Proti výroku uznesenia okresného súdu o povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania navrhovateľovi (výrok v poradí II.) podal vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V prvom rade dal do pozornosti odvolacieho súdu, že mu v priebehu konania neboli doručované žiadne meritórne, či nemeritórne podania navrhovateľa s výnimkou návrhu na začatie konania. Prvostupňový súd tak vedľajšiemu účastníkovi

nedal možnosť oboznámiť sa s obsahom vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka, ktoré sa uvádza v odôvodnení napadnutého uznesenia, čím došlo k odňatiu možnosti vedľajšieho účastníka konať pred súdom. V odvolacom konaní navyše

bolo rozhodované o procesnej otázke prípustnosti odporu vedľajšieho účastníka

(nešlo o meritórne rozhodnutie). Ak teda navrhovateľ podal v odvolacom konaní

akékoľvek vyjadrenie k odvolaniu, išlo len o nemeritórne podanie, ktorého náklady zodpovedajú polovici základnej sadzby tarifnej odmeny. Okresný súd rovnako nezohľadnil, že navrhovateľ masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových písomných podaní za účelom obohatenia

sa, čo súčasne odôvodňuje nepriznanie trov konania navrhovateľovi podľa § 150 O. s. p.. Najmä však okresný súd neprihliadol na osobitný charakter procesného postavenia vedľajšieho účastníka v konaní, keď na rozdiel

od vedľajšieho účastníka podľa ods. 1 § 93 O. s. p., ktorý má právny záujem na výsledku sporu a žalobný návrh môže smerovať aj voči jeho osobe, vedľajší účastník podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nemôže byť zaviazaný na zaplatenie žalobného nároku.

Uvedené rozdiely pritom konajúci súd musí brať do úvahy aj pri rozhodovaní

o trovách konania, preto povinnosť vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.

znášať náhradu trov konania by mohla pripadať do úvahy len výnimočne za špecifických objektívne zdôvodniteľných okolností, ktoré však, podľa názoru vedľajšieho účastníka, v predmetnom prípade neexistujú. Na základe uvedeného navrhol odvolaním napadnutý výrok uznesenia okresného súdu zmeniť, navrhovateľovi náhradu trov konania

voči vedľajšiemu účastníkovi nepriznať a tohto zaviazat' nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu určenom ustanovením

§ 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého výroku uznesenia o povinnosti vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania

vo výške 83,34 EUR (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.), uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa § 220 O. s. p. zmenil tak,

že vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 46,49 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Odvolaním nenapadnutý výrok uznesenia okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka (výrok v poradí I.) zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

V § 142 O. s. p. je upravené rozhodovanie súdu o náhrade trov konania podľa miery úspechu vo veci. Úspech vo veci (v konaní) treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom ním treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane navrhovateľa znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom; neúspech naopak stav, keď súd návrh navrhovateľa zamietne. Rozhodovanie súdu podľa § 142 O. s. p. je založené na týchto zásadách: a/ účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná plnú náhradu trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (ods. 1), b/ účastníkovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, súd prizná pomernú časť trov konania, a ak bol úspech a neúspech oboch účastníkov aspoň približne rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (ods. 2), c/ účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech čiastočný, súd prizná proti druhému účastníkovi plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech len v nepatrnej časti alebo ak záviselo rozhodnutie o výške plnenia od znaleckého posudku alebo bolo na úvahe súdu (ods. 3).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia možno vyvodiť, že v sporovom konaní Občiansky súdny poriadok vychádza prioritne zo zásady zodpovednosti za výsledok,

podľa ktorej má účastník nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie

a bránenie práva vtedy, ak mal vo veci úspech. Citovaný zákon v znení účinnom v čase,

kedy boli jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka v konaní uskutočňované

(t. j. do 31. 12. 2014) priznáva vedľajšiemu účastníkovi rovnaké práva a povinnosti

aké má účastník konania (§ 93 ods. 4 prvá veta O. s. p.). Preto je vedľajší účastník oprávnený vykonávať vo svojom mene všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním (napr. späťvzatie žaloby) alebo s predmetom konania (zmena žaloby, uznanie nároku) a úkonov, ktoré vykonáva sám účastník (späťvzatie odvolania a pod.). Súd mu tiež samostatne doručuje písomnosti a predvoláva ho na pojednávanie. Použitím gramatického a logického výkladu ods. 4 § 93 O. s. p. možno tak isto dôjsť k jednoznačnému záveru, že ak sú na to splnené zákonné podmienky, môže mu súd priznať právo na náhradu trov konania, alebo mu naopak môže uložiť povinnosť zaplatiť ich náhradu úspešnému účastníkovi konania. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že účastník konania,

na ktorého strane vedľajší účastník nestojí, vynakladá trovy konania tak voči účastníkovi konania stojacemu na druhej strane, ako aj voči vedľajšiemu účastníkovi konania, keď platí, že pre úspech v konaní sa musí vysporiadať jednak so skutkovými okolnosťami, dôkazmi a právnym posúdením prezentovaným oproti stojacim účastníkom konania, ako aj dôkazmi a argumentáciou vedľajšieho účastníka konania. Pokiaľ sa jedná o vedľajšieho účastníka podľa ods. 2 § 93 O. s. p. je v každom prípade však potrebné dôsledne rozlišovať trovy konania, ktoré vznikli za účasti vedľajšieho účastníka a trovy konania, ktoré vznikli

pred tým ako tento do konania vstúpil, prípadne po tom, ako z konania vystúpil.

Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že len v tomto čase vedľajší účastník trovy konania vynaložil (teda len tieto trovy je mu možné nahradiť), resp. len v tomto čase vynaložil

oproti stojaci účastník konania trovy, smerujúce aj voči vedľajšiemu účastníkovi konania. Zároveň je nutné rozlišovať tie úkony, ktoré boli reakciou na procesné pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní a tie, ktoré smerovali výlučne voči účastníkovi konania. Preto vedľajšiemu účastníkovi v zásade nemožno uložiť nahradiť trovy konania napr. za úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na začatie konania, za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a pod., keď vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. sa stáva vedľajším účastníkom až v priebehu konania,

t. j. potom, keď boli menované úkony právnej služby už uskutočnené, či v čase,

keď poplatková povinnosť už vznikla. Zároveň, nakoľko je správna argumentácia odvolateľa, že v prípade vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nesmeruje návrh na začatie konania proti jeho osobe, takémuto vedľajšiemu účastníkovi je možné uložiť len náhradu nákladov za tie úkony, ktoré účastník, na strane ktorého vedľajší účastník nevystupoval, uskutočnil ako reakciu na pôsobenie takéhoto vedľajšieho účastníka v konaní. Uvedené

sa pritom udialo aj v prejednávacom prípade, keď navrhovateľ svoje vyjadrenie

zo dňa 2. 4. 2014 smeroval voči odvolaniu podaného vedľajším účastníkom, t. j. ako reakciu k procesnému úkonu, ktorý vedľajší účastník sám uskutočnil. Za takéhoto skutkového stavu, keď odporkyňa odvolanie, ku ktorému sa navrhovateľ vyjadril, nepodala, by bolo v rozpore

s § 1 a 2 O. s. p., ak by súd zaviazal na úhradu takto vynaložených trov konania odporkyňu, ktorá odvolacie konanie nevyvolala a nebol ani vyslovený jej súhlas s jeho začatím.

Za tohto skutkového stavu tak boli splnené podmienky na to, aby okresný súd zaviazal k náhrade trov konania za úkon vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 2. 4. 2014 vedľajšieho účastníka, keď odvolací súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že predmetný úkon nemožno považovať za účelne vynaložený. Preskúmaním predmetného písomného podania totiž možno dôjsť k záveru, že navrhovateľ sa v ňom presvedčivým spôsobom vysporiadal s odvolacou argumentáciou vedľajšieho účastníka pojednávajúcou o existencii oprávnenia vedľajšieho účastníka na podanie odporu proti platobného rozkazu,

pričom s podstatnou časťou tejto argumentácie sa stotožnil i odvolací súd

vo svojom rozhodnutí, ktorým uznesenie okresného súdu vo výroku odmietajúcom odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu, potvrdil. Trovy vynaložené navrhovateľom na predmetný úkon tak boli v priamej príčinnej súvislosti s predmetom konania,

ich vynaložením navrhovateľ sledoval procesné presadzovanie uplatneného nároku,

pričom okresný súd v rámci svojho rozhodnutia správne zohľadnil skutočnosť, že trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo na ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok

a aj keď účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, každý úkon alebo každé iné vynaloženie trov treba posudzovať samostatne. Nemožno totiž opomíňať, že navrhovateľ si v predmetnom konaní voči vedľajšiemu účastníkovi uplatnil trovy odvolacieho konania až za dva úkony právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 17. 8. 2013 a vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 2. 4. 2014), pričom okresný súd (práve posudzujúc ich účelnosť) dospel k záveru, že priznanie trov odvolacieho konania navrhovateľovi je odôvodnené

len pokiaľ sa jedná o úkon vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 2. 4. 2014, režijný paušál k uvedenému úkonu a DPH.

Argumentáciu vedľajšieho účastníka uvedenú v odvolaní však možno považovať

za plne dôvodnú pokiaľ tento uzavrel, že vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka (voči uzneseniu o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu) je vyjadrením k odvolaniu voči nemeritórnemu rozhodnutiu, čomu zodpovedá len odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za predmetný úkon. Nie je možné totiž opomenúť, že pokiaľ konajúci súd odmieta podaný odpor, skúma len formálne (procesné) podmienky prípustnosti tohto opravného prostriedku sui generis (t. j., či bol tento opravný prostriedok podaný v lehote, oprávnenou osobou, a či obsahuje odôvodnenie vo veci samej),

nie však dôvodnosť návrhu vo veci samej, ktorému bolo platobným rozkazom vyhovené. Uznesenie o odmietnutí odporu je podľa § 174 ods. 3 O. s. p. procesným rozhodnutím. V prípade podaného vyjadrenia k odvolaniu voči takémuto rozhodnutiu je tak potrebné

pri určovaní tarifnej odmeny postupovať nie podľa ods. 1 § 13a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „Vyhláška“) ako tak urobil okresný súd, ale podľa ust. písm. b/ ods. 2 § 13a Vyhlášky.

Preto odvolací súd odvolaním napadnutý výrok o povinnosti vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 83,34 EUR zmenil tak,

že vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 46,49 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Trovy odvolacieho konania navrhovateľa pozostávajú z odmeny za úkon - vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 2. 4. 2014 vo výške 30,70 EUR (§ 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky), režijného paušálu v sume 8,04 EUR (§ 16 ods. 3 Vyhlášky) a z DPH v sume

7,75 EUR (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

Záverom odvolací súd dodáva, že námietky vedľajšieho účastníka k doručovaniu,

resp. nedoručovaniu do jeho dispozície jednotlivých písomností je pre posúdenie účelnosti trov konania navrhovateľa nesúvisiacou, teda právne irelevantnou otázkou, preto sa odvolací súd touto argumentáciou bližšie nezaoberal.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 O. s. p.. Vedľajší účastník, hoci si trovy odvolacieho konania uplatnil, bol v odvolacom konaní viac neúspešný ako úspešný (úspech 44,22 %

oproti neúspechu 55,78 %), v dôsledku čoho vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo. O trovách odvolacieho konania prevažne úspešného navrhovateľa, ktorý návrh na priznanie trov odvolacieho konania nepodal a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd nerozhodoval (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.